

Introducció: Crisi de creixement

M. CRUSAFONT I SABATER

Acta Numismàtica no ha estat mai una empresa fàcil de realitzar.

El seu llençament des d'una entitat amb migrats medis econòmics com ho és la Secció Numismàtica del Cercle Filatèlic i Numismàtic de Barcelona ja fou tot un desafiament. Com en tantes de les iniciatives llançades des del nostre petit terrier, hom feia abstracció d'unes lògiques dificultats i s'enfrontava l'adversitat només amb les febles armes de la il·lusió. El treball personal i les col·laboracions escrites, tot dins el més pur altruisme, ja es donaven per descomptades.

Hi hagué un brillant primer embat, on tothom rivalitzà en assegurar el llançament de la nova publicació. Acta I i II s'exhauriren ràpidament. Com sol succeir, aviat hom s'hagué d'encarar a un repte molt més seriós: el de la continuïtat.

Tradicionalment hom sol acarnissar-se contra aquests moments d'ànsia de volada i de voluntarisme pur. Són breus primaveres, en les quals l'encomanadís entusiasme fa moure molts braços. No crec que calgui blasmar aquestes belles arrencades amb la fàcil constatació que no tenen continuïtat. Aquesta embranzida inicial ha estat, malgrat la seva superficialitat, en l'origen de moltes iniciatives que han fet llarga història.

Una història que, certament, han hagut de sostenir altres persones. Homes de tremp, de constància, de preparació i de responsabilitat.

L'etapa entre Acta III i Acta VIII fou la més perillosa per la feblesa dels suports i la necessitat de crear-ho tot entorn de la publicació. Fou un període que posà a prova la tenacitat de Leandre Villaronga. Però des que fou creada la Societat Catalana d'Estudis Numismàtics al si de l'Institut d'Estudis Catalans i el Cercle li cedí la responsabilitat de la continuïtat d'Acta, s'obre una altra etapa no menys difícil. Mancaven ara, del tot, els medis econòmics.

Passats uns anys de la més angoixant precarietat (Acta IX-11), l'ajut que començà a poder donar-nos l'I.E.C. obria finalment el que semblava una situació de normalització. Així sortiren Acta 12 a 15, recuperant els retards acumulats en el període anterior.

Un nou ensurt féu suspendre del tot la regular cadència d'Acta. Soltadament l'I.E.C. passava el seu pitjor moment i no podia ajudar-nos. Abocats per sorpresa dins la crisi, amb dificultats assolírem de treure Acta 16, tot incorporant-hi les aportacions al III Simposi Numismàtic de Barcelona.

Per fortuna l'I.E.C. ha sortit reforçat d'aquesta etapa vacil·lant i en conseqüència també la S.C.E.N. pot reprendre la visió optimista del seu futur. Hem passat, doncs, el que podria anomenar-se una crisi de creixement.

Restava ara la responsabilitat de reprendre el temps perdut i correspondre a la paciència dels nostres socis, subscriptors i entitats que fan habitualment intercanvi amb nosaltres.

Llançàrem, ara fa un any, el doble 17.18 i ara apareix Acta 19. El nostre programa preveu la sortida d'Acta 20 a primers de l'any 92 i d'un doble 21.22 en encetar el 1993. Si assolim a complir aquest pla haurem restablert la data habitual de sortida d'Acta.

Entretant la via ascendent de la S.C.E.N. creiem que es demostra, no solament per la represa amb nova empenta d'Acta sinó, entre altres coses, per un primer pas, ja fet, d'un programa de publicacions numismàtiques paral·leles que caldria envigorir. L'aparició de *La moneda catalana local* amb el patrocini de la Diputació de Barcelona és, no tant sols un avenç important sinó també la mostra del reconeixement obtingut.